

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/103/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3109210963
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3109210963.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: G. S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. - O., ul. W. XXX/XX, proti odporcovi: P. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom S.- O., ul. N. XXX/X, zastúpený zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Jozef Kováčik, s.r.o., so sídlom v Trenčíne, ul. Legionárska 6434/2, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

- I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.424,29 eur.
- II. Súd návrh vo zvyšnej časti z a m i e t a .
- III. Žiadny z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.
- IV. Trovy konania štátu v tomto konaní z n á š a štát.

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trenčín bolo dňa 26.05.2009 doručené podanie navrhovateľa, ktorým sa domáhal, aby súd rozhodol o splnení povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu najmenej 1.660 eur z titulu ublíženia na zdraví. Vzhľadom k tomu, že toto podanie nebolo úplné, súd vyzval navrhovateľa na doplnenie podania. Dňa 27.07.2009 bolo súdu doručené doplnenie podania navrhovateľa, v ktorom uviedol, že náhradu za bolesť nie je možné bez znaleckého posudku vyčísliť, výšku náhrady za stratu na zárobku počas práceneschopnosti vyčíslil v sume 425 eur. Výšku účelne vynaložených nákladov spojených s liečením vyčíslil v sume 100 eur, pričom táto vyplýva z piatich ciest na ošetrovanie. Náklady na právne služby poskytnuté advokátkou v trestnom konaní vyčíslil v sume 182,57 eur. Okrem uvedeného si uplatnil aj náhradu za psychickú ujmu v sume 1.000 eur, paušálne vyčíslenú škodu za päť ciest na políciu v sume 100 eur, paušálne vyčíslenú škodu za päť ciest k advokátke v sume 100 eur a opätovne paušálne vyčíslenú škodu za päť ciest k lekárovi v sume 100 eur. Tento návrh odôvodnil tým, že odporca bol právoplatným rozkazom Obvodného úradu v Trenčíne č. 110/2008/02613/PLE uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, nakoľko mu ublížil na zdraví. Dňa 25.05.2007 ho bezdôvodne napadol a spôsobil mu zranenia s práceneschopnosťou od 26.05.2007 do 22.06.2007. V tomto období ako aj počas troch mesiacov po tomto období pravidelne navštevoval lekára, a to najmä z dôvodu, že mal na tvári a v oblasti rebier početné krvné podliatiny, zakrvavené očné bielko ľavého oka, podvrtnutý kĺb ľavého zápästia. V čase napadnutia bol živnostníkom a jeho príjem bol závislý od predaja stavebného sporenia. Vzhľadom k spôsobeným zraneniam, ktoré boli viditeľné, odradil svojich klientov, vyvolával svojim zjavom podozrenie a začali sa mu vyhýbať. Tým utrpel škodu na príjme. Znalecký posudok na ocenenie bolestného nemá z dôvodu nezvyšovania jeho výdavkov.

Na doručený návrh reagoval odporca písomným podaním zo dňa 08.10.2009, v ktorom uviedol, že návrh navrhovateľa považuje v podstatnej časti za neoprávnený. Je ochotný mu uhradiť škodu, na

ktorú má právo podľa Občianskeho zákonníka, pokiaľ ju hodnoverne preukáže. Poukázal na výsledok vyšetrovania, v ktorom bolo zistené, že došlo k drobnému ublíženiu na zdraví a takisto na okolnosti, za ktorých na navrhovateľa zaútočil. Zo strany navrhovateľa išlo o neadekvátne správanie prenajímateľa a bol to navrhovateľ, ktorý na neho položil ruku, čo ho vyprovokovalo k neprimeranej reakcii, vyvolanej aj jeho zdravotným stavom. Rozhodne nesúhlasí s náhradou za psychickú ujmu.

V ďalšom priebehu konania navrhovateľ navrhol zmenu návrhu na začatie konania, ktorú súd uznesením zo dňa 05.02.2010 pripustil. Po pripustení zmeny návrhu na začatie konania sa navrhovateľ domáhal, aby súd rozhodol o splnení povinnosti odporcu zaplatiť mu sumu 2.618,37 eur. V rámci tejto žalovanej sumy si uplatnil jednorazové vyrovnanie, ktoré nevyčíslil a ponechal na zvážení súdu, náhradu za stratu na zárobku v sume 462,75 eur, trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní v sume 188,57 eur, náklady za vypracované znalecké posudky v sume 834,48 eur, náklady spojené s liečením v sume 3,07 eur, cestovné za advokátkou v sume 147,85 eur a cestovné za znalcami v sume 178,75 eur.

Podaním zo dňa 05.02.2010 navrhovateľ v tabuľke špecifikoval náhradu škody, ktorú vyčíslil v sume 3.407,67 eur, ktorá pozostáva zo škody spôsobenej krádežou obsahu peňaženky, straty času, cestovného, ošetrovania, liekov, fotodokumentácie, náhrady za stratu na zárobku, nákladov na advokátku v trestnom konaní, nákladov na advokáta v tomto konaní, nákladov znaleckých posudkov, bolestného a psychickej ujmy v sume 3.000 eur. Na pojednávaní konanom dňa 22.04.2010 súd opätovne pripustil zmenu návrhu na začatie konania, a to v zmysle uvedeného tak, že po pripustení zmeny návrhu na začatie konania sa navrhovateľ domáhal, aby súd rozhodol o povinnosti odporcu zaplatiť mu sumu 6.407,67 eur.

K takto zmenenému návrhu na začatie konania sa písomne vyjadril odporca podaním zo dňa 17.02.2010, v ktorom nesúhlasil s takto uplatnenou a vyčíslenou škodou.

Na pojednávaní konanom dňa 22.10.2013 navrhovateľ vzal návrh v časti uplatnenej psychickej ujmy vo výške 2.999 eur späť. Zároveň uviedol, že návrh v časti žalovanej sumy vo výške 20 eur, ktorá je tvorená cestovnými výdavkami na ošetrovania, uvedené po položkách č. 46, 51 a 53 na čísle listu 54 v spise, berie takisto späť. Na základe tohto čiastočného späťvzatie návrhu, súd uznesením zo dňa 30.10.2013 konanie v časti žalovanej sumy 3.019 eur zastavil a uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť odporcovi náhradu trov zastavenej časti konania vo výške 662,60 eur.

Na pojednávaní konanom dňa 18.02.2016 navrhovateľ navrhol, aby súd pripustil zmenu návrhu na začatie konania tak, že sa ním po pripustení zmeny domáha rozhodnutia súdu o splnení povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.358,18 eur. Zmenu návrhu odôvodnil tým, že rozširuje doterajšiu žalovanú sumu o sumu 662,60 eur ako súčasť náhrady psychickej ujmy, ktorú pôvodne požadoval vo výške 1 eura a takisto z dôvodu rozdielu medzi doteraz uplatňovaným bolestným podľa znaleckých posudkov P. M. a MUDr. H.. Súd zmenu návrhu pripustil uznesením zo dňa 18.02.2016, ktoré bolo vyhlásené v prítomnosti oboch účastníkov konania, resp. v prítomnosti právneho zástupcu odporcu na pojednávaní.

V priebehu konania bolo dňa 10.07.2014 súdu doručené podanie odporcu, v ktorom uviedol, že listom zo dňa 27.06.2014 navrhovateľ urobil voči navrhovateľovi započítanie vzájomných pohľadávok, a to tak, že svoju pohľadávku na náhradu trov konania vo výške 662,60 eur započítal proti pohľadávke navrhovateľa vo výške 1.089,81 eur z dôvodu jeho zodpovednosti za škodu na zdraví (bolestné).

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že žiadne konkrétne pracovné príležitosti, resp. obchodné príležitosti u neho neboli v dôsledku jeho pracovnej neschopnosti zmarené. Žiadnu konkrétnu zmluvu, ktorú nemohol v dôsledku práceneschopnosti realizovať, nemal uzatvorenú. Išlo o potencionálne neisté pracovné príležitosti. Advokátke JUDr. S. v priestupkovom, resp. trestnom konaní za jeho zastupovanie poškodeného zaplatil v dňoch 09.08.2007 a 25.05.2009 spolu sumu 182,57 eur. Cestovné výdavky, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho ošetrovaním v dôsledku utrpeného poškodenia zdravia, a to na čl. 54 v bode 11 vznikli preto, že sa dostavil na prvé ošetrovanie u jeho obvodnej lekárky a aj kvôli vystaveniu potvrdenia o práceneschopnosti. Cestoval autom so spotrebou 10 litrov na 1 km. Výšku týchto výdavkov určil tak, že vynásobil sumu 0,32 eur počtom prejazdených kilometrov. Čo sa týka poplatku za ošetrovanie v položke 13, išlo pravdepodobne asi o to, že v čase ošetrovania v deň útoku nemal pri sebe peniaze a nemohol zaplatiť poplatok za ošetrovanie. Preto cestoval opätovne do Trenčína. Pri položke č. 18, ošetrovanie

u MUDr. O., pravdepodobne išlo o kontrolu, rovnako ako v bode 21 a v bode 23. Čo sa týka položky 25, išlo o ošetrovanie u MUDr. S. za účelom ukončenia práceneschopnosti. Položka 28 je ošetrovanie u MUDr. Bubeníka, išlo o ošetrovanie zápästia po práceneschopnosti, pretože ho stále pobolievalo, pričom na tomto ošetrovaní bol riadne ošetrovaný. Položku č. 46, ošetrovanie u MUDr. H., si už presne nepamätá. Čo sa týka položiek 51 a 53, už si nepamätá na čo bol na ošetrovaní u MUDr. Y.. Takisto nevie z akého dôvodu bol dňa 14.08.2009 v Trenčíne a dňa 19.10.2009 v Ilave. Pravdepodobne kvôli tomu, že MUDr. Y. má dve ambulancie. V záverečnom návrhu navrhovateľ uviedol, že pred 9 rokmi bol odporcom napadnutý. Už po jednom roku od začatia konania predložil súdu dôkazy, avšak konanie predlžoval právny zástupca odporcu, ktorý dôkazy neakceptoval a robil neustále, neodôvodnené a ničím podložené námietky. Takisto neposkytol protiargumenty. Keby bol odškodnený už v minulosti, tak ako sa patrilo, mal by viac peňazí pre svoje potreby a potreby rodiny. Z posudku znalca pána MUDr. H. vyplynulo, že MUDr. M. jeho bolestné podcenil, preto bol vyvrátený nepravdivý argument odporcu v tom čase, že MUDr. M. bolestné nadhodnotil. Súd by sa v rozhodnutí nemal zaoberať argumentmi právneho zástupcu odporcu, nakoľko sú nepravdivé. Navrhol akceptovať závery znaleckých posudkov. Nesúhlasí so započítaním, ktoré urobil odporca proti jeho pohľadávke. Tento spor bol príčinou vážneho rozvratu jeho manželstva. Bol zásahom do jeho života a života jeho detí, preto zdvihol sumu aj o sumu 662,60 eur. V skutočnosti by však odškodnenie psychickej ujmy malo byť vyššie. Rozvrat manželstva zanecháva doživotnú traumu na ňom, jeho manželke a deťoch. Súd by mal odstrániť túto nespravodlivosť, preto očakáva spravodlivý a dôstojný rozsudok, ktorý mu nahradí stratenú mzdu a psychické následky, ktoré mal a má v dôsledku rozvratu manželstva.

Odporca sa pojednávania nezúčastnil, pričom súhlasil, aby súd konal iba v prítomnosti jeho právneho zástupcu. Právny zástupca odporcu na pojednávaní uviedol, že čo sa týka položiek č. 11, 13, 18, 21, 23, 25, 28 odporca tieto nespochybnuje, pretože uznáva závery znalca MUDr. H., ktorý uviedol, že zdravotný stav navrhovateľa si vyžadoval vyšetrenie, resp. ošetrovanie v období od 26.05.2007 do 22.06.2007, pričom odporca uznáva aj dobu do septembra 2007. Uznáva výšku nákladov na ošetrovanie, resp. na cestu na tieto ošetrenia. Takisto uznáva, že suma 5.000,- Sk, ktorú navrhovateľ zaplatil JUDr. S., bola navrhovateľom dôvodne zaplatená a preto žiada, aby súd zistil iba účelnosť platby zo dňa 25.05.2009 v sume 16,60 eur. V záverečnom návrhu uviedol, že navrhuje, aby súd vyhovel návrhu čiastočne a to tak, aby navrhovateľovi priznal plnenie proti odporcovi vo výške 837,40 eur a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Uznáva nárok navrhovateľa na bolestné a právo na zaplatenie nákladov súvisiacich s ošetrovaním navrhovateľa a s jeho zastupovaním v trestnom, resp. v priestupkovom konaní. Po započítaní, ktoré je účinné ako jednostranný právny úkon, ktorý bol riadne doručený navrhovateľovi, je celkové plnenie odporcu ponížené o sumu 662,60 eur, ktorá predstavuje pohľadávku odporcu voči navrhovateľovi na náhradu trov konania. Zvyšná časť zo sumy 837,40 eur je tvorená časťou bolestného a uznanými nárokmi navrhovateľa. Ako vyplynulo aj z listinných dôkazov, je v povahe navrhovateľa súdiť sa o svoje nároky. Odporca ponúkal vyrovnanie navrhovateľovi v sume 1.500 eur už dlhodobo. Ak by navrhovateľ túto možnosť prijal, tento spor nemusel prebehnúť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, znaleckým posudkom č. 19/2012 súdom ustanoveného znalca MUDr. U. H., znaleckým posudkom č. 7/2013 súdom ustanovenej znaleckej organizácie APPRAISAL SERVICES s.r.o. a oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to: znaleckým posudkom č. 193/2009, znaleckým posudkom č. 11/2009 a 36/2009, rozhodnutím Obvodného úradu v Trenčíne zo dňa 28.02.2008, uznesením Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 17.01.2008, fotografiami predloženými navrhovateľom na č. l. 239, príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 09.08.2007 a zo dňa 25.05.2009, výpismi z bánk z VÚB, a.s., SLSP, a.s., Tatra banka, a.s. na č. l. 242 až 246, lekáorskými správami na č. l. 249 až 257, listom JUDr. N. S. zo dňa 02.12.2013, č.l. 34 z pripojeného vyšetrovacieho spisu ČVS: E.-XXXX/X-OSV-TN-XXXX - zápisnica z výsluchu odporcu (svedka v trestnom konaní), zápisnicou z pojednávania zo dňa 05.11.2014 v časti výpovede Mgr. P. S. a návrhom na začatie konania z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 34P/59/2014.

Na základe takto vykonaného dokazovania a na základe skutočností, ktoré medzi účastníkmi neboli sporné, súd zistil pre rozhodnutie o návrhu podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval nižšie citované ustanovenia právnych predpisov.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1, ods.2, ods.3 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhrádza aj nemajetková ujma v peniazoch. Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 446 Občianskeho zákonníka náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

Podľa § 449 ods.1, ods.3 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa uhrádzajú aj účelné náklady spojené s liečením. Náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhrádzajú tomu, kto ich vynaložil.

Podľa § 135 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; 14) súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Podľa § 580 Občianskeho zákonníka ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Podľa § 581 ods.1 Občianskeho zákonníka započítanie nie je prípustné proti pohľadávke na náhradu škody spôsobenej na zdraví, ibaže by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody toho istého druhu. Započítanie nie je prípustné ani proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia.

Podľa § 98 Občianskeho súdneho poriadku vzájomným návrhom je i prejav odporcu, ktorým proti navrhovateľovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len pokiaľ navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil navrhovateľ. Inak súd posudzuje taký prejav len ako obranu proti návrhu.

Podľa § 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, ďalej len „zákon o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia“ tento zákon ustanovuje podmienky priznania a poskytovania náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, vydávanie lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia (ďalej len "lekársky posudok") a jeho náležitosti, zásady na hodnotenie bolesti a zásady na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

Podľa § 2 ods. 2 zákona o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh.

Podľa § 2 ods. 3 zákona o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, na účely tohto zákona poškodenie na zdraví je poškodenie zdravia spôsobené úrazom, chorobou z povolania alebo iným poškodením na zdraví, poškodený je osoba, ktorá utrpela poškodenie na zdraví, poskytovateľ náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia je osoba, ktorá je povinná poskytnúť náhradu podľa osobitných predpisov, posudzujúci lekár je lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného v súvislosti s poškodením na zdraví.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

Podľa § 6 ods. 1 zákona o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia poskytovateľ náhrady a poškodený môžu uzatvoriť dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, a to aj nad výšku náhrady ustanovenú týmto zákonom, najviac však do výšky náhrady ustanovenej v § 5 ods. 5; ak ide o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, dohodu s poškodeným môže uzatvoriť poisťovateľ alebo Slovenská kancelária poisťovateľov.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia lekársky posudok spracúva posudzujúci lekár a vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov.

Podľa § 7 ods. 6 zákona o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia Ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu.

Podľa oznámenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 208/2007 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2007, je ustanovená výška náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia za jeden bod, v sume 375,22 Sk. Opatrenie nadobudlo účinnosť 1. mája 2007.

Navrhovateľ sa návrhom domáha, aby súd rozhodol o splnení povinnosti odporcu na náhradu škody, ktorú spôsobil navrhovateľovi úmyselným porušením právnej povinnosti, pretože mu spáchaním priestupku spôsobil škodu na zdraví a takisto aj škodu na jeho majetku. Táto náhrada pozostáva z náhrady za bolesť, z náhrady za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti navrhovateľa, z náhrady za stratu času, z náhrady nemajetkovej ujmy a z náhrady majetkovej škody (skutočnej).

Ako vyplýva z vyššie uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a) porušenie právnej povinnosti, ktorá spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, b) existencia škody, t.j. ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi, c) príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, t.j. že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť bezprostredný vzťah príčiny a následku a d) zavinenie. Zavinenie znamená psychický vzťah škodcu k protiprávnemu úkonu a ku škode a na rozdiel od vymenovaných prvých troch predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, ktoré majú objektívny charakter, zavinenie má charakter subjektívny. Občianskoprávna úprava vychádza z prezumpcie zavinenia, ktoré sa predpokladá a umožňuje zbaviť sa tejto zodpovednosti, len ak škodca preukáže existenciu takých okolností, z ktorých možno spoľahlivo vyvodiť, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od neho objektívne požadovať. Súd posudzoval každý z uplatnených nárokov navrhovateľa podľa uvedených kritérií, pričom podmienka zavineného protiprávneho konania je v konaní preukázaná a odporca túto skutočnosť ani nerozporoval.

Ako vyplýva z rozkazu Obvodného úradu v Trenčíne č. 110/2008/02613/PLE zo dňa 28.02.2008, ktorým je súd v tomto konaní v zmysle § 135 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku viazaný, odporca bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil úmyselným narušením občianskeho spolunažívania vyhrázaním ujmov na zdraví drobným ublížením na zdraví tým, že dňa 25.05.2007 v čase medzi 18.45 hod. a 19.00 hod. po prehliadke bytu na ulici Cukrovarská 317/15 v Trenčianskej Teplej vystupujúci ako záujemca o byt pod vymysleným menom S. svižným pohybom

nohy zatvoril vstupné dvere do bytu, čím zabránil majiteľovi bytu Ing. S. S. z neho odísť v úmysle s ním prejednať problémy s prenájmom predmetného bytu rodinou O., pričom sa neovládol a fyzicky napadol G.. S. S. tým spôsobom, že ho raz udrel rukou do tváre, v dôsledku čoho spadol na zem, kde ho opakovane asi desaťkrát udrel do tvárovej časti hlavy a to do čela, sánky, pod oko a následne do rebrovej časti tela, čím mu spôsobil viaceré podliatiny na tele v pravom podrebrí, v oblasti tváre na čele, v oblasti očí, zakrvácanie ľavého očné bielka, podvrhnutie kĺbu ľavého zápästia, ktoré podľa lekárskej správy boli ľahké zranenia s dobou trvania práceneschopnosti od 26.05.2007 do 22.06.2007, pričom nebol obmedzený na bežnom spôsobe života. Vec bola pôvodne vedená ako trestná, avšak na základe uznesenia povereného príslušníka PZ bola vec postúpená na prejednanie priestupku. Za spáchanie priestupku bola odporcovi uložená pokuta vo výške 1.500 Sk. Tieto skutočnosti, najmä skutočnosť, že odporca zavineným protiprávnym konaním spôsobil úmyselne škodu na zdraví navrhovateľa, súd v tomto konaní iným spôsobom nedokazoval s poukazom na § 135 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku. Túto skutočnosť odporca v konaní ani nerozporoval, pričom v priestupkovom konaní sa k tomuto svojmu činu priznal.

Ako bolo zistené v priestupkovom konaní obmedzenia navrhovateľa aj vzhľadom na charakter poranení, ktoré utrpel, možno charakterizovať ako minimálne, neobmedzujúce dôležité životné úkony. V oblasti komunikácie, kontaktu so spoločenským prostredím a v oblasti nevyhnutných životných hygienických a stravovacích úkonov navrhovateľ obmedzený nebol.

Vzhľadom k tomu, že odporca uznal v konaní právo navrhovateľa na zaplatenie položiek č. 11, 13, 18, 21, 23, 25, 28 (v písomnom podaní navrhovateľa na č.l. 54) s odôvodnením, že zdravotný stav navrhovateľa si vyžadoval vyšetrenie, resp. ošetrovanie v období od 26.05.2007 do 22.06.2007, pričom odporca uznáva aj dobu do septembra 2007, teda výšku nákladov na ošetrovanie, resp. na cestu na tieto ošetrenia, súd zaviazal odporcu na ich zaplatenie. Ide o náhradu škody, ktorú navrhovateľ utrpel na svojom majetku v dôsledku vynaloženia nákladov na jeho cestu na ošetrenia v dňoch 28.05.2007, 29.05.2007, 04.06.2007, 11.06.2007, 18.06.2007, 22.06.2007, 04.07.2007, v celkovej výške 36,65 eur a takisto vynaloženia nákladov na samotné ošetrovanie a lieky v sume 5,06 eur (3,07 eur + 1,99 eur). Návrh v časti nákladov na ošetrovanie v sume 20 eur v dňoch 18.04.2008, 14.08.2009 a 19.10.2009 vzal navrhovateľ späť. Preto mu ich súd nepriznal.

Z rovnakých dôvodov súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 182,57 eur, ktorú navrhovateľ zaplatil advokátke JUDr. N. S. dňa 09.08.2007 vo výške 5.000,-Sk (teda 165,97 eur) a dňa 25.05.2009 vo výške 16,60 eur. Účelnosť platby zo dňa 25.05.2009 v sume 16,60 eur má súd vzhľadom na vyjadrenie JUDr. S. zo dňa 02.12.2013 za preukázanú. Vyplyva z neho, že dňa 25.05.2009 navrhovateľ navštívil advokátsku kanceláriu JUDr. N. S. za účelom poskytnutia právnych služieb v súvislosti s jeho napadnutím navrhovateľom, ktoré mu aj poskytla a ich cenu si vyúčtovala.

Navrhovateľ si v návrhu uplatnil v rámci náhrady škody aj právo na náhradu za krádež obsahu peňaženky vo výške 82,99 eur. Súd v tejto časti návrh zamietol, pretože navrhovateľ nepreukázal zodpovednosť odporcu za zmiznutie jeho vecí a takisto ani výšku škody. Súd nemá preukázané, že by navrhovateľ v tejto súvislosti (odcudzenie jeho vecí) inicioval nejaké trestné, príp. priestupkové konanie.

Súd však vyhovel návrhu navrhovateľa v časti zaplatenia náhrady škody vo výške 48,13 eur, ktorá mu vznikla tým, že v prípade piatich účtov musel zaplatiť poplatky bankám za blokáciu bankomatových kariet a to VÚB, a.s., SLSP, a.s. a Tatrabanka a.s.. Zo zápisnice o výsluchu odporcu v trestnom konaní zo dňa 03.07.2007 (č.l. 34 pripojeného vyšetrovacieho spisu) mal súd zistené, že odporca po napadnutí navrhovateľa našiel peňaženku navrhovateľa, ktorú si pomýlil so svojou vlastnou a až pri výsluchu dňa 03.07.2007 mu ju vydal. Takisto bolo výpismi z účtu na č.l. 242 až 246 preukázané, že v období od 25.05.2007 do 06.06.2007 zaplatil navrhovateľ v súvislosti so zablokovaním, odblokovaním a vydaním nových kariet celkovo sumu 1.450,-Sk, teda 48,13 eur. Medzi konaním odporcu, ktorý si protiprávne, aj keď omylom, prisvojil peňaženku navrhovateľa, v ktorej sa nachádzali predmetné karty a zablokovaním týchto kariet, existuje priama príčinná súvislosť. Nebyť toho, že odporca si peňaženku navrhovateľa vzal a vrátil mu ju až dňa 03.07.2007, nemusel dôvodne (v záujme predídenia vzniku škody) navrhovateľ odblokovať tieto karty.

Navrhovateľ si v návrhu uplatnil v rámci náhrady škody aj právo na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť vo výške 200 eur za právne zastúpenie advokátom JUDr. Stanislavom Zajacom v tomto konaní

(v priebehu konania právny zástupca vypovedal navrhovateľovi plnú moc). K tejto časti návrhu súd uvádza, že trovy konania, ktoré vzniknú účastníkovi v konaní, v ktorom si uplatňuje právo na náhradu škody, nie sú škodou, ale trovami konania, na náhradu ktorých má účastník prípadné právo. V zásade v závislosti od jeho procesného úspechu. V žiadnom prípade nemôžu tieto trovy predstavovať škodu. Preto súd návrh v tejto časti zamietol.

Navrhovateľ si v návrhu uplatnil aj právo na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť vynaložením nákladov na znalecké posudky v sume 834,48 eur. Tieto náklady však nepredstavujú škodu spôsobenú protiprávnym konaním odporcu. Medzi porušením právnej povinnosti, teda priestupkom, ktorý spáchal odporca na navrhovateľovi, a vyplatením odmeny znalcom, neexistuje priama (bezprostredná) príčinná súvislosť. Tento peňažný výdavok je len v príčinnej súvislosti s uplatnením náhrady za spôsobenú škodu, teda s uplatnením pohľadávky. Súdu takisto nie je zrejmé z akého dôvodu si navrhovateľ nechal na základe vlastnej požiadavky vypracovať znalecký posudok okrem iného aj na určenie výšky bolestného. Takéto konanie, resp. náklady na takýto znalecký posudok nie sú účelné a už vonkoncom nie sú v priamej (bezprostrednej) príčinnej súvislosti so samotnou škodovou udalosťou. Účastníkom predložený znalecký posudok je v zmysle ustálenej judikatúry súdov SR považovaný za listinný dôkaz, nie za znalecký posudok. Rovnaký záver platí aj pre znalecký posudok o duševnom stave navrhovateľa č. 11/2009, č.36/2009, ktorý zadal na vypracovanie navrhovateľ. V prípade znaleckého posudku č. 11/2009 a 36/2009, ktorý spoločne vypracovali MUDr. P. H. a MUDr. X. Šupolová sa jedná o neúčelné posúdenie duševného stavu navrhovateľa. S. znalecký posudok bol podaný približne dva a pol roka po poškodení zdravia navrhovateľa a na základe vlastnej iniciatívy navrhovateľa, bez objektívnej potreby zisťovania jeho duševného stavu. Tieto náklady na vypracovanie znaleckých posudkov, týkajúcich sa určenia výšky škody, teda pohľadávky je potrebné v zmysle § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka považovať za príslušenstvo pohľadávky, pretože ide o náklad spojený s uplatnením pohľadávky. Pre uplatnenie si práva na náhradu škody na zdraví nebolo potrebné vypracovať tieto znalecké posudky. Navyše pre uplatnenie si práva na náhradu za bolesť, príp. sťaženie spoločenského uplatnenia je postačujúce vypracovanie lekárskeho posudku podľa § 7 zák.č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorý je relevantným dôkazom o výške náhrady za bolesť a prípadnej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Navrhovateľ súdu aj predložil listinný dôkaz, ktorým je tlačivo: lekársky posudok o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia, avšak tento je nevyplnený v časti A: hodnotenie bolestného a v časti B: hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia. V tejto súvislosti je argumentácia odporcu o neúčelnosti nákladov na tieto znalecké posudky dôvodná. Navyše navrhovateľ v konaní žiadnym dôkazným prostriedkom nepreukázal výšku nákladov na tieto znalecké posudky, a vôbec, že tieto náklady aj v skutočnosti vynaložil. V tejto súvislosti je potrebné uzavrieť, že o tomto tvrdení neunesol ani dôkazné bremeno. Preto súd návrh aj v tejto časti zamietol.

V rámci uplatnenej náhrady škody si navrhovateľ uplatnil aj právo na náhradu nákladov vynaložených na fotodokumentáciu zranení vo výške 5,73 eur. Súd v tejto súvislosti uvádza to, že mu nie je zrejmá účelnosť týchto nákladov a potreba vyhotovenia tejto fotodokumentácie, keďže fotodokumentácia zranení navrhovateľa je obsahom vyšetrovacieho, resp. priestupkového spisu, ktorý je pripojený k spisu. Navrhovateľ žiadnym dôkazným prostriedkom takisto nepreukázal vynaloženie týchto nákladov.

Navrhovateľ si v návrhu uplatnil aj právo na náhradu za stratu času vo výške 293,29 eur, v súvislosti s jednotlivými úkonmi (ošetrenie, výpoveď na polícii, podanie znaleckého posudku, foto zranení, právne zastúpenie, cesta na vyšetrenie, a pod..) v celkovom trvaní 89 hodín. Súd v tejto časti návrh zamietol, pretože právne predpisy neopravňujú navrhovateľa ako poškodeného na náhradu za stratu času. Takáto položka sa v rámci náhrady škody podľa Občianskeho zákonníka neodškodňuje.

Na rozhodnutie o návrhu v časti náhrady za bolesť a náhrady nemajetkovej ujmy súd aplikoval zákon č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov.

Oba druhy odškodnenia, teda odškodnenie za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia sú náhradou tzv. nemateriálnej (nemajetkovej) ujmy a majú slúžiť na to, aby si poškodený mohol obstarat' náhradné pôžitky na vyrovnanie prežitých a prežívaných utrpení, strastí a obmedzovania v živote.

Odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia, ako jednej zo zložiek nároku poškodeného na náhradu škody na zdraví podľa § 444 Občianskeho zákonníka, má napraviť následky škody na zdraví, ktoré majú trvalý charakter a preukázateľne nepriaznivý vplyv na uplatnenie poškodeného v živote a v spoločnosti. Najmä na uspokojenie jeho životných a spoločenských potrieb, vrátane výkonu jeho doterajšieho povolania alebo prípravy na povolanie, vzdelávanie a možnosť uplatniť sa v rodinnom, kultúrnom a športovom živote, a to vzhľadom na vek poškodeného v čase vzniku poškodenia zdravia. Toto odškodnenie musí byť primerané povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Účelom náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia je kompenzácia aj nemajetkovej ujmy, ktorá spočíva v zhoršení situácie poškodeného v spoločnosti.

V tejto súvislosti súd považuje za potrebné uviesť, že podľa vyššie citovaných ustanovení zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku, ktorý spracúva posudzujúci lekár, teda lekár, ktorý naposledy liečil poškodeného v súvislosti s poškodením zdravia, a ktorý vydáva zdravotnícke zariadenie, ktorého posudzujúci lekár vypracoval lekársky posudok. Ak je posudzujúcim lekárom lekár zariadenia ústavnej zdravotnej starostlivosti, lekársky posudok posudzuje primár príslušného oddelenia alebo prednosta príslušnej kliniky zdravotníckeho zariadenia alebo jeho zástupca, ak rozsah následkov presahuje 200 bodov. Ak vzniknú dôvodné pochybnosti o správnom hodnotení bolestného alebo o správnom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia v lekárskom posudku, môžu osoby uvedené v odsekoch 3 a 4 požiadať o vydanie znaleckého posudku podľa osobitného predpisu (§ 7 ods. 6 citovaného zákona). Lekársky posudok je teda dôkaz o tom, že poškodený ako žiadateľ utrpel poškodenie zdravia, s ktorým zákon spája nárok na náhradu za bolesť a nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Zároveň je ponechaná zákonná možnosť na preverenie správnosti lekárskeho posudku vypracovaného posudzujúcim lekárom, z čoho možno vyvodiť, že činnosť znalcov plní k lekárskej posudkovej činnosti kontrolnú funkciu. Činnosť znalcov na jednej strane a lekárskej posudkovej činnosti pri vydávaní lekárskeho posudku na strane druhej sú tak vzájomne previazané. V danom prípade navrhovateľ takýto lekársky posudok v konaní nepredložil. Nedodržanie takého postupu však nemá automaticky za následok neúspech poškodeného v konaní o náhradu škody na zdraví. Lekársky posudok je jedným, nie však jediným dôkazným prostriedkom, ktorým účastník môže preukázať dôvodnosť svojho nároku. Uvedený záver vyplýva napr. aj z uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co/613/2013 z 26. februára 2015.

Bolestné bolo v konaní stanovené ustanoveným znalcom MUDr. U. H. na 87,50 bodu, teda v peňažnom vyjadrení bolo určené bolestné v sume 32.831,75 Sk (87,5 x 375,22 Sk), teda 1.089,81 eur. Podľa oznámenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 208/2007 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2007, je ustanovená výška náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia za jeden bod, v sume 375,22 Sk.

V prejednávacom prípade bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia nebolo realizované, pretože podľa záveru ustanoveného znalca diagnostický záver uvedený v psychiatrickom vyšetrení a znaleckom posudku o duševnom stave navrhovateľa nemá ekvivalent v bodovom ohodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia podľa zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Znalecký posudok nebol žiadnymi relevantnými tvrdeniami spochybnený, preto súd akceptoval závery ustanoveného znalca uvedené v písomnom vyhotovení posudku. Námietka navrhovateľa v podaní zo dňa 21.06.2011, že nie je pravdou, že psychické poškodenie zdravia, ktoré mu bolo spôsobené nemá oporu v bodovom hodnotení (poukázal na bod 255 Vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov ...) nie je takou námietkou, aby dôvodne spochybňovala správnosť záverov znalca. Súd vychádza z predpokladu, že ustanovený znalec pozná prílohu č. 1 k zákonu č. 437/2004 Z.z. (sadzby bodového hodnotenia), pretože na základe nej stanovuje bodové hodnotenie. Naopak je to navrhovateľ, ktorý nie je znalcom v tejto oblasti. Teda námietky navrhovateľa proti záverom ustanoveného znalca nie sú podľa názoru súdu spôsobilé relevantne spochybniť závery ustanoveného znalca v znaleckom posudku č. 19/2012. Toto počiatkové spochybňovanie znaleckého záveru vyznieva nepresvedčivo, nakoľko odporca v záverečnom návrhu sám uviedol, že navrhuje akceptovať závery znaleckých posudkov.

K zisteniu dôvodnosti navrhovateľom uplatneného práva na náhradu škody spôsobenej stratou na zárobku navrhovateľa počas jeho pracovnej neschopnosti súd vykonal znalecké dokazovanie. Podľa znaleckého posudku č. 7/2013, ktorý vypracovala ustanovená znalecká organizácia má súd za preukázané, že strata na zárobku navrhovateľa počas jeho pracovnej neschopnosti od 26.05.2007 do 22.06.2007 predstavuje sumu 62,07 eur. Preto súd návrh v časti prevyšujúcej sumu 62,07 eur (teda v časti 400,68 eur) zamietol a v časti 62,07 eur na jej náhradu zaviazal odporcu. V zamietnutej časti uplatnenej náhrady za stratu na zárobku navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadne vzniku tejto škody vo výške 400,68 eur.

Navrhovateľ si návrhom uplatňuje aj právo na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú označuje ako psychická ujma. Tento návrh odôvodňuje tým, že v dôsledku poškodenia zdravia protiprávnym konaním odporcu utrpel aj psychickú ujmu. Existenciu tejto psychickej ujmy preukazoval listinným dôkazom, a to znaleckým posudkom č. 11/2009, č. 36/2009, ktorý si nechal vypracovať. Takisto uviedol, že psychickou traumou netrpí len on, ale aj jeho rodina. Z jeho písomného podania na č.l. 57 vyplýva, že si zisťoval u viacerých lekárov možnosť bodového ohodnotenia psychickej ujmy, ale neúspešne, pretože táto je možná len v prípade fyzickej ujmy. V uvedenom podaní preto nevedel vyčísliť výšku tejto ujmy vyjadrenej v peniazoch. Na pojednávaní konanom dňa 22.04.2010 vyčíslil túto ujmu na sumu 3.000 eur. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu, ktoré sa týkalo tejto ujmy v sume 2.999 eur zostalo predmetom konania (návrhu) právo na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 1 eura. Po pripustení zmeny návrhu na začatie konania uznesením zo dňa 18.02.2016 si nakoniec uplatnil toto právo na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 662,60 eur.

Súd návrh v tejto časti zamietol, pretože právo na náhradu tejto nemajetkovej ujmy pri poškodení zdravia podľa Občianskeho zákonníka poškodený nemá. Právo poškodeného na náhradu nemajetkovej ujmy vzniká podľa § 442 a nasl. Občianskeho zákonníka iba pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie a pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva (avšak iba v prípade, ak by sa priznanie iného zadostučinenia nezdalo postačujúce).

Túto nemajetkovú ujmu v peniazoch nie je možné priznať ani podľa § 13 Občianskeho zákonníka. Ochrany osobnosti takouto formou sa jednak navrhovateľ ani nedomáhal a navyše, by úspešnosti v tomto smere bránilo to, že pri poškodení zdravia v psychickej rovine, sa táto ujma odškodňuje podľa § 444 Občianskeho zákonníka ako jednorazové odškodnenie sťaženia jeho spoločenského uplatnenia (samotný navrhovateľ v námietke proti záverom znalca MUDr. U. H. sám uvádza, že psychické odškodnenie zdravia má oporu v bodovom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia, napr. v položke 255). Tento záver navrhovateľa je teda správny, avšak znalec po vykonaní jeho vyšetrenia skonštatoval, že jeho zranenia nemajú za následok sťaženie jeho spoločenského uplatnenia, resp. že ani diagnostický záver uvedený v psychiatrickom vyšetrení a znaleckom posudku o duševnom stave navrhovateľa nemá ekvivalent v bodovom hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia.

V tejto súvislosti, teda ohľadne možnosti priznania práva poškodeného na nemajetkovú ujmu v peniazoch podľa § 13 Občianskeho zákonníka v prípade, že zásah do osobnosti poškodeného si „konkuruje“ s poškodením zdravia a následnom sťažení spoločenského uplatnenie, resp. bolestného, súd poukazuje na skutočnosť, že zložky práva z titulu nemajetkovej ujmy podľa § 13 Občianskeho zákonníka, sú zložky práva, ktoré sú priznávané pri odškodňovaní sťaženia spoločenského uplatnenia. Nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia pri poškodení zdravia, ktorý je upravený v § 444 Občianskeho zákonníka, má povahu špeciálnej úpravy vo vzťahu k ochrane osobnosti. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/107/2013-517, v ktorom tento súd skonštatoval, že pri škode na zdraví, nemajetková ujma, je krytá v slovenskej právnej úprave, cez ustanovenia zákona o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia. Iné druhy nárokov nemajetkovej ujmy právny poriadok Slovenskej republiky výslovne neupravuje. Z tohto dôvodu tu nie je priestor tieto zložky práva uplatňovať cez ochranu osobnosti. V prípade zásahu do zdravia a telesnej integrity, odškodnenie bez pochyb pokrýva ustanovenie § 444 Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona č. 437/2004 Z.z.. Aj nároky v oblasti súkromia a rodinného života totiž pokrýva zákon č. 437/2004 Z.z., pretože poskytuje náhradu pre obmedzené možnosti poškodeného nielen v živote, ale aj spoločnosti. Takýto právny záver považuje aj Ústavný súd Slovenskej republiky za súladný s Ústavou Slovenskej republiky, čo skonštatoval vo svojom uznesení sp.zn. I. ÚS 426/2014 z 13.08.2014. V ňom okrem iného uviedol, že dôsledky poškodenia zdravia sa môžu prejavíť aj vo viacerých sférach

súkromného a rodinného života, pričom z pohľadu platnej právnej úpravy je zrejmé, že tieto ujmy sú kryté inštitútom sťaženia spoločenského uplatnenia a odškodňované jednorazovo na základe bodového ohodnotenia v závislosti od rozsahu obmedzení pri uplatnení v živote a spoločnosti. Zákon č. 437/2004 Z.z. teda upravuje náhradu za dôsledky poškodenia zdravia v pracovnom, kultúrnom, súkromnom, manželskom, ale napríklad aj v politickom či športovom živote. Pokrývajú teda náhradu všestranných obmedzení poškodeného v rôznych sférach jeho života, pri plnení jeho rôznych spoločenských úloh, ktoré sa prejavili ako dôsledok poškodenia zdravia.

V tomto konaní súd zisťoval existenciu sťaženia spoločenského uplatnenia navrhovateľa znalecky, pričom znalcom bolo určené, že k sťaženiu spoločenského uplatnenia navrhovateľa v dôsledku poškodenia jeho zdravia protiprávnym konaním odporcu nedošlo.

Celkovo je teda odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady škody na zdraví a na majetku sumu 1.424,29 eur.

V súvislosti s argumentáciou navrhovateľa, že tento spor, resp. nezaplatenie požadovanej náhrady navrhovateľom, boli príčinou vážneho rozvratu jeho manželstva, zásahom do jeho života a života jeho detí, súd uvádza, že zo zápisnice z pojednávania zo dňa 05.11.2014 v časti výpovede Mgr. Miroslavy Trenčanovej a z návrhu na začatie konania o rozvod manželstva, ktoré sa nachádzajú v pripojenom spise so sp.zn. 34P/59/2014, táto skutočnosť nevyplýva. Ako vyplýva z tejto výpovede a z návrhu na rozvod manželstva príčinou ich nezhôd bol rad súdnych sporov, ktoré viedol navrhovateľ, ďalej to, že dlhší čas nikde nepracoval, na domácnosť neprispieval, jeho podnikanie bolo neúspešné, nedokázali splácať vysoké peňažné dlhy, navrhovateľ bol bývalej manželke neverný, zhoršila sa ich vzájomná komunikácia a nastalo medzi nimi citové ochladenie. Je teda zrejmé, že dôvodom rozvratu manželstva a následného rozvodu manželstva navrhovateľa, resp. narušených vzťahov s jeho deťmi, nemohlo byť predmetné protiprávne konanie odporcu.

V podaní zo dňa 10.07.2014 sa odporca bránil proti návrhu navrhovateľa tým, že oznámil súdu, že došlo k platnému započítaniu vzájomných pohľadávok účastníkov konania, a to započítacím prejavom, ktorým bol list právneho zástupcu odporcu adresovaný navrhovateľovi. Podľa tohto započítania malo dôjsť k zániku časti pohľadávky navrhovateľa vo výške 662,60 eur. Na započítanie použil svoju pohľadávku proti navrhovateľovi, ktorou je právo na zaplatenie náhrady trov konania podľa uznesenia súdu vydaného v tomto konaní dňa 30.10.2013, ktorým zastavil konanie v časti žalovanej sumy 3.019 eur a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania odporcu v sume 662,60 eur. Podľa započítacieho prejavu (listu zo dňa 10.07.2014) celú túto pohľadávku použil na započítanie proti pohľadávke navrhovateľa voči odporcovi vo výške 1.089,81 eur, ktorá predstavuje náhradu škody za ublíženie na zdraví, a ktorú nerozporuje.

V tejto súvislosti súd konštatuje, že táto obrana odporcu nie je dôvodná, pretože nedošlo k platnému započítaniu pohľadávok. Je tomu tak pre rozpor započítania s ustanovením § 581 ods.1 Občianskeho zákonníka. Započítací prejav je neplatným právnym úkonom pre jeho rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa § 581 ods.1 Občianskeho zákonníka započítanie nie je prípustné proti pohľadávke na náhradu škody spôsobenej na zdraví, ibaže by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody toho istého druhu. O uvedenú výnimku však nejde, pretože odporca započítal svoju pohľadávku, ktorou je právo na náhradu trov konania, a nie na náhradu škody spôsobenej na zdraví.

Záverom súd uvádza, že nevykonaním dokazovania navrhovaného navrhovateľom, a to výsluch svedkýň MUDr. X.F., MUDr. P. H. a MUDr. Q. M.. Navrhovateľ podmienil vypočutie týchto svedkýň tým, že by odporca zisťovanie jeho duševného stavu znalecky rozporoval. Jednak odporca túto skutočnosť nerozporoval a takisto výsledky skúmania týchto navrhovaných svedkov majú listinnú podobu (znalecké posudky č. 11/2009 a 36/2009 založené v spise na č.l. 38) a boli oboznamované ako listinné dôkazy. Takisto je významné, že ohľadne zisťovania následkov na duševnom a fyzickom zdraví navrhovateľa bol podaný znalecký posudok, v ktorom sa súdom ustanovený znalec zaoberal aj zisteniami P. X. Q., P. P. H. a MUDr. Q. M., strany 5 a 6 znaleckého posudku č. 19/2012). Ich vypočutie by tak bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, ako jednou zo zásad občianskeho súdneho konania. Z rovnakého dôvodu súd nevypočul ani bývalú manželku navrhovateľa, ktorú navrhol navrhovateľ vypočuť po zvážení súdu. K okolnostiam rozvratu manželstva s navrhovateľom sa táto vyjadrila vo svojom výsluchu v rozvodovom konaní (zápisnicu, v ktorej je zapísaná výpoveď súd oboznámil ako listinný dôkaz) a dôvody

podania návrhu na rozvod manželstva takisto uviedla aj v návrhu na začatie rozvodového konania, ktorý súd oboznámil ako listinný dôkaz.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

Podľa § 151 ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku o trovách štátu súd rozhodne aj bez návrhu.

O trovách konania rozhodol súd tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal, pretože každý z nich bol v konaní čiastočne úspešný. Navrhovateľ bol úspešný na 32,68 % a odporca na 67,32 %. Súd pritom vzal do úvahy aj predmet tohto konania, a to najmä skutočnosť, že odporca sa dopustil protiprávneho konania proti navrhovateľovi, ktorým mu spôsobil škodu na jeho majetku a zdraví.

V konaní vznikli trovy aj štátu vo výške 801,60 eur, nakoľko z rozpočtových prostriedkov súdu bolo zaplatené znalečné znalcovi MUDr. U. H. v sume 396,46 eur a znaleckej organizácii Appraisal services s.r.o. v sume 405,14 eur. O týchto trovách konania štátu rozhodol súd tak, že ich znáša štát, pretože u oboch účastníkov sú predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov. Odporcovi bolo uznesením zo dňa 07.04.2011 právoplatne priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Navrhovateľovi síce bolo rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, ale navrhovateľ sa proti tomuto rozhodnutiu odvolal, v dôsledku čoho sa toto rozhodnutie zrušilo. Avšak v zmysle § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku sú významné už len predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré boli zistené, pretože by inak súd nerozhodol o priznaní oslobodenia od súdnych poplatkov navrhovateľovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.